

[Else-Merete Ross.]

har kun mindre end 1 pct. ønsket erstatningstjeneste. Mit partis standpunkt var i 1950, at den civile tjenestetid ikke burde være mere end 3-4 måneder længere end den militære. Skulle det være muligt i udvalget at nå til enighed om at foreslå andet arbejde end skovarbejde, mener jeg, at tjenestetidens længde kan blive afhængig af arten af det arbejde, der foreslås, og jeg kan derfor ikke tage endelig stilling til dette spørgsmål nu.

Man vil måske sige, at hele dette spørgsmål er en lille sag, for det angår jo kun så få. Men jeg mener, at når man har anerkendt det princip som rigtigt at kunne fritage folk for militærtjeneste af samvittighedsgrunde, må man også være forpligtet til at finde en effektiv arbejdsopgave til dem i den tid, de er inde. Jeg håber det gennem drøftelserne i udvalget vil kunne lykkes at finde frem til former for arbejde, som de unge selv vil finde samfundsnyttige og rationelle, og som virkelig er til gavn for samfundet. Både for de værnepligtiges og militærnægternes vedkommende må vi vel være stærkt interesseret i, at de unge i den tid, de er inde, får en positiv indstilling til og en øget ansvarsfølelse over for samfundet. Da jeg — i hvert fald for militærnægternes vedkommende — tvivler om, at den nuværende form for beskæftigelse bidrager til denne positive indstilling, skal jeg på mit partis vegne sige, at vi gerne vil se på det foreliggende lovforslag i udvalget.

Bækgaard: Forslagsstillerne ønsker på flere punkter foretaget ændringer i den gældende lov, men da jeg ikke rigtig kan se betimeligheden af disse ønsker, kan jeg ikke give støtte til ændringerne. Jeg er klar over, at der er unge mennesker, hvis samvittighed forbyder dem at gøre militærtjeneste, men så kan man jo spørge, om denne indstilling er af gammel dato, eller om den først er tilegnet umiddelbart før sessionen. Måske kan den højtærede indenrigsminister oplyse, om der i de tilfælde, hvor værnepligtige ønsker fritagelse for militærtjeneste, bliver foretaget en undersøgelse af bestandigheden af dette ønske.

Ved behandlingen af den gældende lov i 1952 gjorde den daværende indenrigs-

minister opmærksom på de vanskeligheder, der kunne være ved at overføre de civile værnepligtige til civilforsvaret, herunder at de jo skulle have længere tjenestetid end de almindelige civilforsvarspligtige. Men siden da er der sket en hel del, bl. a. bliver spørgsmålet om at organisere et atomforsvar for den civile befolkning mere og mere aktuelt. Måske var det en opgave for det udvalg, som jeg tror vil blive nedsat, at undersøge muligheden af helt at stryge loven om de civile værnepligtiges arbejde og lade dem overgå til civilforsvaret, f. eks. ifølge vilkårene i en speciel atomforsvarslov.

Med hensyn til spørgsmålet om civile værnepligtiges anvendelse til hjælpearbejde i udviklingslandene må jeg sige, at jeg ville være betænkelig ved at sende netop den kategori af unge ud. Man skal huske på, at der samtidig er en repræsentativ side ved sagen, og da antallet af civile værnepligtige er så lille, vil man ikke repræsentativt få det rigtige udtryk for dansk ungdom. Det har nogle af de ærede ordførere også været inde på, og det synes jeg er rigtigt.

Tjenestetiden bør efter min mening være noget længere for de civile værnepligtige end for de militære enheder. Jeg mener, at man ved fastsættelsen af tjenestetiden bør tage i betragtning, at de civile værnepligtige helt undgår den forøgede tjenestetid, som de tvungent værnepligtige befalingsmænd må gå ind under, i nogle tilfælde helt op til 24 måneder. Endvidere tror jeg, det tjener alle parter bedst at have en længere tjenestetid for civile værnepligtige én gang for alle og så lade være at genindkalde dem.

Angående strafforholdet m. m. kunne mit parti også ønske en udvalgsbehandling, men vi vil gerne slå fast her, at det af lovgivningen klart må fremgå, at ingen kan vente sig bekvemmere forhold, tjenestetid, strafudmåling m. m. som militærnægter end som værnepligtig.

Arne Bertelsen: Jeg ved ikke, hvor mange af det høje tings medlemmer der har prøvet at deltage i en session og prøvet at bedømme ægtheden af de såkaldte militærnægteres overbevisning om at nægte tjeneste i det danske militær af moralske og etiske grunde. Jeg har prøvet det i 1945 ved en ekstraordinær udskrivning efter krigen. Jeg kan godt sige, at det var i 2. udskrivnings-